

Kontakt med andra kulturer

Indien mitt andra hemland

Det är i dagarna ganska exakt tio år sedan jag fick min första kontakt med Indien och det indiska folket. Då kom en ung indisk präst, 30 år gammal, till vår församling i Ryd. Han fick bo i vårt hem under en tid, och vi blev goda vänner. Han kallade oss för *mother and father*, så som sed är bland indier. Han blev vår son. Vi fick en mycket god kontakt från allra första början. Den har bestått genom åren. Jag har varit och besökt honom och hans familj åtta gånger, och fått en genuin inblick i det indiska familjelivet.

Det är otroligt mycket människor i Indien, och att de lever trångbott är inget konstigt. Här i min familj är de fyra syskon med familjer, sexton personer som bor i samma hus. Varje familj har liksom ett rum och ett kök var, och så finns ett större rum där alla är. Där finns också TVn. Den står på hela dagarna, när det inte är strömavbrott, vilket det är mycket ofta. Då stannar allt, som ex vis: fläktar, lampor, kylskåp etc. Spisen går på gasol, så den fungerar jämt som tur är. Det vill säga ända tills gastuben tar slut ...

Maten är vanligtvis ris i olika former, morgon, middag, kväll, och till det en sås som kallas *sambar*, gjord på tomat lök och kryddor såsom vitlök, chili och ingefära. Det är som en soppa, som man blandar riset med. De äter med högra handen, gör små bollar av riset och stoppar in i munnen. Om de har gäster blir det flera olika sorters ris, tex vitt ris, *lemon rice*, *tomato rice*, *curd rice*, *fried rice*, och så stekt kyckling, getkött, fisk, olika sorters grönsaker såsom mango, gurka och rödlök i olika rörer. Jag föredrar dock nudlar, vilket är jättegott tillagat. De äter inte griskött eller nötkött. Gästen får mat först, och den serveras på ett bananblad, och alla andra står runt omkring och undrar hur det smakar. Det är då väldigt populärt att säga: -"romba nalla iriku". Det betyder jättegott.

I Indien finns arton olika officiella språk och mer än 700 lokala språk. De förstår inte varandra i olika regioner. Där jag brukar vistas talar de tamil. Det är i Tamil Nadu, 75 miljoner invånare den sydligaste delstaten, och den största staden är Chennai, som har fem miljoner invånare. Det som förut hette Madras. Det språk som förenar alla människor i Indien är engelskan, men officiellt språk är även hindi, vilket inte alla kan. Engelsmännen gjorde mycket gott för Indien, bl a byggdes det indiska järnvägsnätet. Det fungerar mycket bra, och är bekvämt att använda. Skolsystemet är också uppbyggt enligt engelskt system, där hård disciplin, respekt och artighet inövas.

Klädseln består av traditionella kläder för kvinnorna. Antingen sari, ett 6 m långt tygstycke med blus, eller shuditar, en långskjorta och byxor samt schal i matchande färg. Männerna bär skjorta och långbyxor, men vanligt är också att de bär ett skyнке om midjan som heter dhoti, som de också kan fästa upp mellan benen i midjan. Till det har de antingen bara en undertröja eller en skjorta. Kvinnorna får inte visa axlar och armhålor, och inte heller knän, men gärna en svulstig midja. De blir mycket glada när man bär deras klädsel. Redan första dagen i Indien fick jag en shuditar. Vid bröllop eller fest har jag fått en sidensari att bära. De är oerhört generösa och vill gärna ge en gåvor, trots små omständigheter. När jag reser dit är väskan fylld till tre fjärdedelar med presenter, bara för att kunna möta all

generositet. De blir oerhört glada för minsta lilla sak.

Varför åker jag då till Indien igen och igen? Ja, det finns en oförklarlig dragning till alla indier. Jag tror jag känner 1000 personer vid det här laget. De är glada, humoristiska, tacksamma, artiga och osjälviska. De vill alla bli ens vän. De behandlar en som en drottning. Jag får blommor i håret och blomsterkrans av väldoftande jasminblommor om halsen, både nu och då, eller blir behängd med sidenschal om axlarna. Ja, det är inte svårt att bli berörd av deras värme.

Jag har heller aldrig träffat ett så andligt folk. De som jag träffar är kristna, och de lever sitt liv i bön och andlighet. De ber morgonbön och aftonbön, och ber alltid en bön innan de börjar gräva eller gjuta grund för en nybyggnad eller ombyggnad. När de är färdiga har de "*House warming ceremony*" med andakt och stor fest. De ber också en bön när de har köpt en ny motorcykel eller bil etc. När man möts hälsar de "välkommen i Kristus", "*Thothiram*", och när man skiljs åt säger de: "Bed för oss, må Gud välsigna dig!". En djup känsla av vänskap och tillgivenhet uppstår, och tycker sig vara vän med hela Indien, när man reser därifrån.

Sally Stehager

2014-10-02